

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, declarat de inculpatul

Zgherbaci Serghei Valerii, născut la 02 septembrie 1986, originar și locuitor r-nul Soroca, s. Parcani.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.11.2014 - 20.11.2015;

Instanța de apel: 14.12.2015 - 04.05.2016;

Instanța de recurs: 11.07. - 20.12.2016.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2015, Zgherbaci Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții sau de a exercita activitate în Ministerul Afacerilor Interne pe termen de 3 ani;

- în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în Ministerul Afacerilor Interne pe termen de 3 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Zgherbaci Serghei, deținând în baza ordinului MAI nr. 23EF din 06.03.2013, funcția de Șef de sector al sectorului de poliție nr. 4 (Răcovăț) al secției securitate publică a IP Soroca al IGP MAI, având gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, deoarece i s-au atribuit anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art. 3 din CȚEDO adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997, alin. (2) art. 24 din Constituția R. Moldova, art. art. 18-26 din

Legea R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, art. 4 din Legea nr. 218 din 19.10.2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, pct. 16 Cod de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și legile R. Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele circumstanțe:

Astfel, Zgherbaci Serghei, fiind persoană publică, acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, la 11.05.2013, aproximativ la ora 22:00, aflându-se, conform planului-grafic al șefului IP Soroca din 08.05.2013, împreună cu colaboratorii de poliție a IP Soroca, Comendant Serghei, Boldescu Serghei, Babin Dumitru, la desfășurarea măsurilor preventiv-profilactice în s. Racovăț, r-nul Soroca, după ce a fost stopat automobilul model „Niva”, condus de cet. Porumbac Igor, locuitor al s. Racovăț, r-nul Soroca, suspectându-l pe acesta de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, procedând în vederea asigurării examinării narcologice întru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, în rezultatul refuzului expus de către Porumbac Igor de a fi condus cu automobilul de serviciu la Spitalul raional Soroca, contrar obligațiilor de serviciu, Zgherbaci Serghei în loc de a purcede la documentarea refuzului conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, în scopul de a înfrânge rezistența opusă de către Igor Porumbac, nu a aplicat corect abilitățile sale profesionale și personale de a acționa în timpul recurgerii la forța fizică, dar apreciind incorect intensitatea forței fizice aplicate, fără a ține cont de circumstanțele situației concrete, depășind principiul proporționalității utilizării forței fizice, pentru a-l constrânge pe Igor Porumbac să urce în automobilul de serviciu, l-a apucat forțat de brațe și, răsucindu-le excesiv la spate, i-a cauzat vătămare corporală medie, ceea ce a provocat acestuia daune considerabile a drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Tot el, în același timp și în aceleași circumstanțe, în timp ce săvârșea acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul aplicării excesive a forței fizice la imobilizarea cet. Porumbac Igor, i-a răsucit acestuia excesiv mâna stingă la spate, astfel încât, din neglijență, i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr.116 „A” din 20.06.2013, vătămare corporală medie.

3. Avocatul Olșanski Alexandr în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că, instanța contrar cerințelor art. 101 Cod de procedură penală nu a argumentat și nu a

apreciat probele și contrar art. 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței nu cuprinde motivele pentru care instanța a respins probele în favoarea inculpatului.

În sentință nu a fost asigurată cercetarea obiectivă a probelor, aceasta nu se bazează pe probe exacte, întrucât divergențele apărute nu au fost înlăturate și nu au fost apreciate în modul corespunzător.

De către prima instanță vinovăția inculpatului a fost considerată dovedită cu dubiile neînlăturate și fără a fi interpretate în favoarea lui.

În partea descriptivă a sentinței nu a fost reflectată aprecierea argumentelor înaintate de inculpat, fiind ignorate pct. 2, 5, 6, 34 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.07.2006 „Privind sentința judecătorească”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, a fost admis apelul apărării, inclusiv din alte motive decât cele invocate în apel, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal intentat în privința lui Zgherbaci Serghei în baza art. 157 Cod penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința primei instanțe în partea condamnării lui Zgherbaci Serghei în baza art. 328 alin. (1) Cod penal și corpurile delictive, a fost menținută fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în baza art. art. 328 alin. (1), 157 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor vizate supra se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Porumbac Igor; martorilor Mazniuc Dmitrie, Comendant Serghei, Babin Dumitru, Boldescu Serghei, Nastas Mihail; specialistului Tighineanu Sergiu; plângerea lui Porumbac Igor (f.d. 17, vol. I); raportul de examinare medico-legală nr. 240 (f.d. 6, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 233 (f.d. 27, vol. I); procesul-verbal de ridicare a actelor medicale din 08.06.2013 (f.d. 29, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 116 „A” din 20.06.2013 (f.d. 35-36, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 475 din 16.05.2014 (f.d. 52-57, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.06.2013 cu planșa ilustrativă (f.d. 101-106, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f.d. 109-116, vol. I).

În continuare, instanța de apel a reținut categoriile infracțiunilor săvârșite de Zgherbaci Serghei, dintre care, una face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, cum este infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar cealaltă infracțiune face parte din categoria celor ușoare, cum este infracțiunea prevăzută de art.157 Cod penal.

În urma examinării cauzei penale și făcând referire la prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a stabilit că, acțiunile infracționale ale lui Zgherbaci Serghei au fost săvârșite la 11.05.2013.

Conform sentinței primei instanțe și soluției instanței de apel, acțiunile săvârșite de inculpat au fost calificate de prima instanță în baza art. art. 328 alin. (1), 157 Cod penal și după cum a menționat mai sus, instanța de apel a relevat că, una din infracțiunile în cauză face parte din categoria celor ușoare.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia încetării procesului penal intentat în baza art. 157 Cod penal, în temeiul art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, iar în ce privește pedeapsa aplicată lui Zgherbaci Serghei pentru infracțiunea prevăzută la art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a o susține, deoarece prima instanță corect a ales categoria de pedeapsă și la fel corect a aplicat și pedeapsa complimentară prevăzută pentru această categorie de pedeapsă, ori, cu referire la prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a reiterat că, conform caracteristicilor inculpatului, acesta este caracterizat pozitiv, se bucură de stimă și autoritate, e respectuos cu colegii, are la întreținere un copil minor.

5. Inculpatul Zgherbaci Serghei în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta săvârșită de inculpat nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea cerințelor, recurentul a menționat că, nu se consideră vinovat, instanțele de fond greșit au ajuns la concluzia vinovăției acestuia de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (1), 157 alin. (1) Cod penal, ori, sub aspectul dispozițiilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, acuzarea nu a prezentat instanțelor de fond probe concrete care ar demonstra depășirea acestor limite, fapt prin care instanțele de fond au examinat cauza penală unilateral.

În acest sens, inculpatul a invocat că, pentru nesupunere și ultragiere, părții vătămate Porumbac I. i-a fost întocmit proces-verbal contravențional în temeiul art. art. 336, 353 alin. (1), (2) Cod contravențional, cu care ulterior contravenientul nu a fost de acord, contestând procesul-verbal vizat în instanța de judecată, care la rândul său a respins contestația părții vătămate, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din decembrie 2014 (f.d. 91, vol. II), a fost menținută fără modificări hotărârea primei instanțe în sensul discutat.

În opinia recurentului, care a făcut referire la Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 40 din 10.02.2006, capitolul III pct. 3.5.7 „Dominarea fără armă a adversarului”, reieșind din faptul că Porumbac I. a fost recunoscut vinovat deja de nesubordonare cu rea voință și ultragiere, acțiunile lui Zgherbaci S. au fost în conformitate cu Legea nr. 218 din 19.10.2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”.

La fel, recurentul a considerat că instanța de apel greșit a pus la baza hotărârii de condamnare rapoartele de expertiză medico-legală nr. 116 „A” din 20.06.2013 și 475 din 16.05.2014, în care lipsesc careva caracteristici a auto-produserii leziunilor provocate la 11.05.2013 părții vătămate, mai mult, care nu au demonstrat faptul de către cine ele au fost cauzate, iar, raportul de examinare medico-legală nr. 240 din

20.06.2013 și raportul de constatare medico-legală nr. 233 din 22.05.2013, la fel au fost greșit reținute la vinovăția lui Zgherbaci S., ori, în acțiunile ultimului a lipsit intenția fracturării osului fiind o consecință a măsurii vizate.

6. Asupra recursului ordinar declarat de inculpat a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia deoarece, argumentele recurentului au fost anterior invocate în cererea de apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, pronunțându-se detaliat asupra acestora.

Astfel, în opinia procurorului, toate probele administrate în speță au primit apreciere la justa valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare procurorul a specificat că, motivele aduse ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate probele administrate urmează a fi respinse ca fiind inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției, nu echivalează cu achitarea, de vreme ce pe parcursul examinării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (*este nefondat*). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în preîntâmpinarea și înlăturarea erorilor în domeniul justiției, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator al erorilor de drept admise de instanțele ierarhic inferioare.

În acest context, revenind la textul recursului declarat de inculpat, Colegiul constată că titularul acestuia invocă de drept temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, recurentul critică hotărârea adoptată de instanța de apel sub aspectul modalității greșite de apreciere a probelor, instanța de apel nu a pătruns în esența cauzei deferită judecării și greșit a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Zgherbaci Serghei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (1), 157 alin. (1) Cod penal.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de apărare, din alte motive decât cele invocate cu casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal intentat în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală și de menținere a sentinței în partea condamnării a lui Zgherbaci Serghei în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a respectat prevederile art. art. 414-417 Cod de procedură penală, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Colegiul penal a statuat asupra acestei concluzii reieșind din următoarele considerente.

În primul rând, relevant este de menționat că la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, ori, aceasta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe, deci, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului de cele imputate prin rechizitoriu.

Totodată, în același context, se remarcă că în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Termenul „*convingere intimă*” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta.

Adică, judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de apel corect a ajuns

la concluzia despre vinovăția inculpatului de cele imputate prin rechizitoriu și just a apreciat probatoriul acumulat.

Autorul recursului invocă că, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate, însă, din actele cauzei se constată că instanța le-a creat părților condițiile necesare, cercetând probele așa cum au fost prezentate de părți și a conchis corect asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, efectuând o încadrare juridică corectă.

Tot în acest context, Colegiul penal reține că, după cum rezultă din prevederile art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în procesul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit și sub toate aspectele, probele prezentate de părți, creându-le acestora condiții necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal lărgit verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelul apărării, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare a sentinței, rejudecare a cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, încetând corect procesul penal intentat în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, ori, soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit cercetate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a săvârșit infracțiunile incriminate în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

De altfel, corect instanța de apel a statuat pe următoarele probe: declarațiile părții vătămate Porumbac I.; martorilor Mazniuc D., Comendant S., Babin D., Boldescu S., Nastas M.; specialistului Tighineanu S.; plângerea lui Porumbac I. (f.d. 17, vol. I); raportul de examinare medico-legală nr. 240 din 20.06.2013 (f.d. 26, vol. I); raportul de constatare medico-legală nr. 233 din 22.05.2013 (f.d. 27, vol. I); procesul-verbal de ridicare a actelor medicale din 08.06.2013 (f.d. 29, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 116 „A” din 20.06.2013 (f.d. 35-36, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 475 din 16.05.2014 (f.d. 52-57, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.06.2013 cu planșa ilustrativă (f.d. 101-106, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f.d. 109-116, vol. I).

Așadar, instanța de recurs reiterează că, chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului, ori, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor

aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecătii, o atare eroare nu a fost reținută de către instanța de recurs și careva probe denaturate care ar răsturna soluția instanței de apel nu au fost constatate.

Cît privește critica subsidiară invocată de recurent precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea apărării nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În privința argumentelor invocate de recurent referitor la casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului, Colegiul penal lărgit consideră poziția respectivă nefondată, ori, constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în faptele prejudiciabile expuse supra, instanța de apel cu referire la art. 4 alin. (1), (2) din Legea „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc” corect a concluzionat că, afirmația precum că acțiunile inculpatului au fost săvârșite în limitele „Legii privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc” și a „Instrucțiunii privind tactica specială a măsurilor de intervenție a subdiviziunilor organelor afacerilor interne, aprobate prin ordinul MAI nr. 40 din 10.02.2006”, nu poate fi admisă, deoarece aceste acte reglementează acțiunile colaboratorilor de poliție în situația în care ei sunt impuși de a curma acțiunile ilegale ale infractorului și a stopa săvârșirea infracțiunilor.

Astfel, instanța de apel corect a conchis că, acțiunile lui Zgherbaci Serghei nu sunt justificate prin aceste acte invocate, deoarece în situația dată nu exista nici o necesitate de a reține cet. Porumbac Igor, cu atât mai mult de a aplica forța fizică și procedeul special de luptă.

Totodată, instanța de apel la fel de corect a enunțat că, nu poate fi susținut argumentul privind încadrarea acțiunilor săvârșite de Zgherbaci Serghei în limitele legii, deoarece aceste acțiuni au depășit considerabil limitele legale chiar și a Legii „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, iar acțiunile lui Zgherbaci Serghei privind aplicarea forței fizice față de Porumbac Igor în raport cu situația în care automobilul a fost stopat nemijlocit în apropierea casei ce aparține lui Porumbac Igor, în prezența membrilor de familie și a altor persoane terțe, nu pot fi justificate, mai mult, nu pot fi justificate acțiunile întreprinse de inculpat referitor la inițierea reținerii acestei persoane, dacă acțiunile infracționale au fost curmate încă la momentul staționării acestui automobil.

În această ordine de idei, instanța de apel corect a considerat că, prima instanță just a dat apreciere acestor circumstanțe și corect a menționat despre depășirea atribuțiilor de către Zgherbaci Serghei, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu urma să documenteze acțiunile lui Porumbac Igor, însă depășind aceste atribuții el a

trecut la aplicarea forței fizice, care în final s-a soldat cu provocarea leziunilor corporale.

Subsidiar, instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - „***nu sunt întrunite elementele infracțiunii***” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel.

Mai mult, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Motivele invocate în recursul ordinar, descrise în **pct. 5.** al prezentei decizii, Colegiul penal lărgit nu le consideră relevante și ele urmează a fi respinse din motivele expuse supra, reieșind din faptul că există un cumul de probe legal administrate și verificate de către instanța de apel, care incontestabil confirmă vinovăția inculpatului Zgherbaci Serghei în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 328 alin. (1), 157 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa aplicată conform sancțiunii normei art. 328 alin. (1) Cod penal, se încadrează în limitele legii penale.

Tot aici, Colegiul penal lărgit relevă, că instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului Zgherbaci Serghei în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, inclusiv și de încetarea a procesului penal intentat în baza art. 157 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CțEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului

garantate atât de Constituția R. Moldova, CțEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză, nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, la etapa judecării apelului.

În consecință, Colegiul penal lărgit menționează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temei pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul *Zgherbaci Serghei Valerii*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 mai 2016, în propria cauză penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma